

[Transcript] Vinohradská 12 / Reportérem ve válečné oblasti

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Vůdce poprotřzení kachovské přehrady opadla už na tolik, že se lidé můžou vypravit tam, kde stáli domy i celé vesnice.

Spravodaj Andreas Papadopoulos a kamera Manjan Bradač se v zatopeném Chersonu dostali do nejzasáženějších míst.

Ani domácí a zvířátka, kteří obyvatele těchto domů nestihli vzít sebou, když se evakovali. Škody způsobené zničením hráze jsou nedozírné, na majetku a životech, ale i ekologické a ekonomické.

Novinářem na frontě v zákopech nasálen helmě ve vestě v napětí a v pohotovosti neustále, jak hledá reporter příběhy války a nebo nemusím, protože je válka vypráví sama.

Vtám se kamaráda kolegi z České televize Andreas Papadopoulos.

Dnes je pondělí 10. července.

Ahoj Andreasy, vítěj ve Vinohradské 12.

Tentokrát poprvé tady, společně jsme ve studiu.

Ahoj Mati, přivná premiéra.

Ale budeme se bavit o Ukrajině logicky.

Jak hledáš, řekni mi ty příběhy, které právě odvyprávět z Ukrajiny.

Jako přijde to samo? A nebo cíleně, když seš v té zemi, tak se ptáš.

Tady by jsme mohli natočit tohle, tady by jsme s kameramanem mohli vět.

No, to je asi kombinace. My jsme teď na posledek, když jsem byl na Ukrajině, vlastně na přelomu května a června.

A tak třeba už jsem jel na Ukrajinu s tím, že chci zmapovat situaci ukrajinského hokeje.

Protože to byl aspekt, který jsem nikde neviděl vůbec,

jako v médiích a ní těch ukrajinských, vlastně příliš, že nebyl přítomen.

Má to i logický důvod, protože je německá francouzská media,

jako nemají hokej, jako prioritu, ale v době tehdejšího mistrosí světa hokeje

jsem se rozhodl, že tady s tou reportáží, nebo se záměrem

tuto reportáž udělat prostě to země přijedu.

Nakonec se z toho vyklubali reportáže dvě, protože v rámci té první

jsem natočili vzkaz těch místních hráčů pro Dominika Haška,

který je znám tím, že se vyjadřuje opravdu tvrdě

proti účastí Rusu a byl Rusu na olympijských hrách.

Je v toho ostří hodně, no.

NHL, přesně je velmi, velmi ostří.

Jakýkoliv ruský kluk nasoupí na let a tě je to ovečským,

nebo třeba někdo do suzeálku takého pobrozkou reklamovatovátku

na ruský zlečiny.

NHL se na tom podílí a já budu žádat NHL,

aby po ukončení váky vynovala miliardy dolarů na obnovu ukrajinské hokeje.

A samozřejmě ten jeho postoj po měrně zásadový,

jako se odráží v přízni těch ukrajinských sportovních fanoušků,

nejen sportovních a převážně sportovních a zvláště těch hokejových.

No a já jsem tam byl v hokejové federaci,

připravoval jsem si tu, nebo natáčel jsem tu reportáž, za kterou jsem přijel,

natočil jsem vzkaz tomu Dominikovi Haškovi.
Čekáme tu v Ukrainy a spodně jeden děň přijde, prosím tě.
Poslal jsem mu to, načal jsem si přesle naše sportovní oddělení číslo,
poslal jsem mu to přesvodce a vrátila se mi odpověď obratem,
kde oni v tom vzkazu ho zvou na Ukraínu
a on v odpovědě řekl, a no já přejdu v rámci prostě pár dní.
Si vám říci, skázat, že se chystám přijet příští měsíc na Ukraínu
a když to půjde, rád vás navštíť.
A pak přijel.
A pak přijel, takže to byla i druhá reportáča.
Vlastně to mělo jako z toho prvotního záměru
zmapovat jako nějak stav Ukrajinské ohoké.
Tam byl ten přesach, kdy jsme opravdu byli jako v těch klubech,
viděli jsme, jak ti mladí sportují, nesportují, jak mohou, co mohou, nemohou.
Kejvnas byl na harnom rívni,
tohoto u cej šlach, jaké my podaláli z nulia, možno tak zkazat.
Jak vlastně důležit, je ten politický rozměr toho,
že ti ruští bylo ruští sportovci,
nebudou třeba na olimpiádě,
pro Ukraine to opravdu má velký smysl
a jako ty reportáče, když si někdo pustí, tak myslím,
že pochopí, proč toto vlastně, proč o to někdo usiluje zároveň.
To nebylo černobíle, protože jsem se ptala i Dominika Haška,
jako přece ti bylo Rusové, Rusové.
Nemohou za to, co udělal jejich stát,
on na to i poměrně strízlivě odpovídal,
stejně tak jako představitele toho Ukrajinského,
ke nebyly úplně a priori,
tak jak by se někdo myslil, bojovně naladení.
Nebylo to prostě černobíle,
a je to jedna z mála,
je to jedna z mála věcí,
se kterou jsem jel jako spředdomluvenou
a jako s ideou, že toto opravdu chci,
protože ten zbytek je opravdu vyplývá
ze situace, vyplývá z těch aktualit,
vyplývá z toho,
jakým způsobem se odehrává to dění.
Například je proti ofenziva,
vím, že je někde na juhu, vím,
že tam jsou třeba české tanky T-72,
které dodala česká vláda na začátku války.
Tak díky těm aktuálním posunům
si řeknu, ano, jeden ten tank by chtěl

vidět posádku, zmapovat prostě příběh
a tak dále.

Takže ukázalo se, že i ta cesta
jako s toho předdomluvenou věcí
jako je schudná, odklívá další a další možnosti,
ale i ta věc, která vyplývá
zaktuáluje prostě k nezaplacení,
no tak konec koncu naše záběry
s Kersom objatěli vlastně
Evropské vysílatelé 30. televizních
stanič je použilo ve svých
vysíláních, jenom proto,
že jsme reagovali opravdu
mi promptně na to situace.

No tak pojďme se o tom pobavit, protože to jsou
zase příběhy, kde musíš otevídat
lidská srdce, musíte navázat
spou nějaký vztah, abyste si vzájemně
důvěřovali, ty se zdostal
zaplaveným nejdál, asi
z novinářů a spojď v těch
první dne, nebo ten první den.

První den po, tak. No, jak to tam vypadalo?
No to je prostě katastrofano.

Můj dědeček
mi ukazoval fotky z roku 97,
kdy mu voda spláchlá to várnu v Krnově.
A já jsem si říkal, ježiš Mario,
toto jsem prostě tak strašně
vzdále na věc, to jsem nemůže jako mi
níkdy přihodit, že to to vůbec uvidím.

No a teď jsem to viděl krát tisíc.

A prostě...

Jenom střechy komíny.

Jenom střechy komíny, hladina, kterou
proplouvali ty záchranářské lodě
a lodě dobrovolníku a lodě policie,
která to pročesávala
jestli tam ještě nejsou třeba nějaká těla,
nebo

pokusy třeba i orabování a tak dále
tam se neprokázalo
tolik těch pokusů, takže
takhle to tam pročesávali a do toho

prostě ten chaos na březích,
kdy lidi čekali na správy o svých
blízkých nebo o svých domácích mazlíčcích.
Vodíme po městu
zalety vodu
zeliznična droga
je jí nevidno a my už známe
prebliz na skíke
pidňa všechny vodiny.
Vám je emotivný to bylo proto,
že se prostě bavíš jako s lidmi,
kteří jsou na břegu a kteří
vidí na svůj zatopený dom
nebo vidí ten komín, tohle zatopeného domu
a vypráví tě, že
se na ten dom vidělali prací
těžkou prací.
V Khersonu to je
zemědělská oblast,
takže většinou těžká práce
v zemědělství
vydělali si na dom,
kupili si kus půdy,
vybudovali dom,
přešli Rusové prostě
loni,
byť to využili
jako nějaké sílo
prostě okupačních jednotek
nebo ten dom zbořili
při ústupu, když
se vstahovali a třeba tam měli
velmi často na březích
to znamená v těch
zasažených oblastech města Kherson
měli třeba rozmístěnou artilery
na kterou ukraínské jednotky
vlastně pálili, takže tam ty domy
byli i zbořeny byvem prostě těch bojů
nebo je prostě nějakým způsobem
Rusové postihli ty obyvatela,
že jim třeba vzali stavební materiál
a budovali z nich na lavém břehu
opevnění, velmi často

se tam opalkovali tedy ty příběhy
to byly jako dvě pohromy, které stihli
no teď třetí pohroma
a teď se baví s tím lidmi na břehu,
kteří ti to všechno říkají
při pohledu na ten několikrát
vybudovaný opravený dům prostě
Vstrašně emocionálně jako silný moment
Velmi, velmi a prostě
Je něco, co bys z toho, co ti řeknou
v té situaci, ve které jsou strašné
co bys jako nepustil do televize?
Chápu třeba nadávky, jo?
No, nadávky jsem teď právě do té jedné reportáže dál
a vlastně
jsem s jedním pánem projížděl na jeho
lodi ke jeho zatopenému domu
to bylo tak, že my jsme projeli
on se tam vědal zachránit
své domácí mazlíčky právě
nepodařilo se mu to úplně
jen jednu kočku prostě nemohl najít
a když se vracel
tak já jsem se ho ptál, co chcete
udělat tím lidem, kteří toto mají na svědomí
a většinou ukranici jako
říkají, já se o tom nechci bavit a tak dá
a tento člověk řekl, já chci
prostě zabít rusej
Já bych chtěl někoho zabít, nějaké hrusa
protože toto je prostě odplata
prostě vendeta úplně
takový ten zákaný lidský půd
a normálně bych to se do té reportáže nedal
ale tyto hlasi se tam prostě opakovali
protože já bych tam nedal
jako jeden náhodný takový
výkřik
to je prostě na smrci odpovídat
obranou toho životá
ale tento krát jsem to tam dál
a on to tam říká, jako není
pro mě teď není jako jiné zadosti
učině, nikdyž teď pluju na té lodi

nad svým domem
tam, kde jsem včera ještě
seděl na vyrandě, tak dneska
tady jsem 5 metrů nad tím na lodi
není nejřešeně, protože
jako chtěl bych zabít nějaké hrusa
tak jsem to tam dál
a to, jak si říkal, že
ty záběry z Harrisonu
zaplaveného Harrisonu
převzali desítky médií
protože jak česká televize
tak český rozhlas jsme v Evropské vyschlací unii
tak se to takhle zdílí normalně
je to pro tebe jako novináře
který v těch válčných oblastech
z nich reportuje
jako správa, která
pro tebe něco znamená?
je to ocenění té práce
není to ocenění jako viloženě
jen mé práce, protože
nebo tento konkrétní shot, ano
ale je dobrá správa
že toto není jako
náhodilá věc
materiály Vaška Černohorského
Darystomatové, Honzi,
Šilhana a dalších
Michala Kubala, Jakuba Santo
všech, co tam byly
tak vždy byly převírány
my to nabízíme v rámci té IBU
a i ty naše materiály minule
byly převírány, ale toto byl
jeden z těch možná nejpřebíranějších
protože tam byla ta
exkuzivita, protože
jsme se prostě narozdíl od mnoha
západních štábů dostali na místo
poměrně rychle
konspirací prostě jsem zatajilo
že jsem novinář na vzdory
kodexu České televize, který ale

praví, že v případě nutnosti
novinář může postupovat
jako sa skrytými
prostředky prostě, když jako si to obhájí
a já si myslím, že to bych si dokázal
dít, protože myslím si, že
nárok diváků České televize
a vlastně i Evropské vyschnací unie
na ty záběry a na toto vidět
výrazně přesáhl
nárok lokální
administrativy, která bránila
novinářům v tom
exkuzivním přístupu na místo, protože oni tam novináře
prostě ten první den svázeli
jako na jeden z těch břehů
a úplně nechtěli novináře
třeba pustit na ty lodě, protože panovali obavy
takovou bezpečnost
takže tam byl checkpoint, který
ty si projel, takže si řekl
já nejsem novinář
já jsem si sedl do auta humanitálních pracovníků
nikomu jsem neřekl, kdo jsem
co jsem, prostě jsem v tom autě jako jel
milčil jsem a
tak to jsme se dostali přes ten checkpoint
takže vlastně nikomu jsem nelhál
tím pádem, já si myslím, že to
není porušení kodexu, prostě
normálně jsem v té realitě
jako využil tuto možnost, která
mě napadla ráno, jak se tam prostě dostat
když jsem věděl, že nas
nevezmou na místo
s nějakým lepším přístupem právě
z důvodu těch obav, oni novináři už tam
druhý den na těch lodích byli, ale prostě
z logiky věci oni nemohli ten první den
pustit opravdu jako 100 štábu
aby si tam jako pluli různě
ale já si myslím, že toto bych si dokázal
obhájit a pokud z toho třeba bude
nějaká implikace ze strany ukrenských

úřadů
může to být potíží?
že to být potíží, protože v chersonské oblasti
to bych byl velmi akurátní
striktní presoficerka
která opravdu
odebírala akreditace
no to si můžeme spomenout na ty
novináři v chersonu
po osobození chersonu taky oni přešli
o akreditace
takže vlastně může se ten
scénář asi zopakovat, my nejsme
Sky News na druhou stranu
prostě ty materiály, které jsme tedy nabrali
tak myslím si, že
jako v té exkluzivitě se jako
minimálně některým těm
jako věcem, které Sky News
po tom osobození chersonu také publikovala
no a můžou stojbyt problémy
ale stálo to za to pro měť
ale stálo to za to, jako ta správa
převzali to desítky medii, je pro teby
jako novináře důležitá vzodem, k tomu
že se vcítil, že to ty lidi mají právo vidit
pro mě je zadosť učinějím, že to vidělo
dostatek lidí na to, aby viděli tu vodu
v úrovni komínu, viděli ten
bezprostřední šok těch obyvatel a
tě lidi prostě reagují
a toto už druhý den by nebylo
tak autentické a sirové
a proto pokud mě už nepustí v natači do chersonu
tak já jako nebudu
lomit rukama a já si přikám stálo to za to
na druhou stranu
toto asi jako asi to nebyli
nikdo řešit, jo, ale
čistě formálně, jako ta situace
taková
Ty si tu zmínil několik svých kolegů
ze zahraniční redakce
spousta z nich i u nás

[Transcript] Vinohradská 12 / Reportérem ve válečné oblasti

Vynohradské 12 byla ať už to byl
Jakub Santo ať už to byl Vašek Černoهورský
chtěl jsem se tě zeptat, vy se střídáte
na té Ukrajině, my jako rozlastamáme
stáleho spravoda je, v dní průje Martin
do Razín, vy se střídáte po kolik a po dvou
po 3 týdne? 3 a půl týdne
to tak vychází i z cestou
no, je to jako žádoucí, je to lepší než tam
víc stabilně jednoho člověka, teď se ptám
jako z toho novinářského hlediska, jo, máš
zavázané, teď je zase na chvíli opustíš,
domluváš si znova obitování, jdlo nevím
Jako tak to
není otázka dam, ne?
Myslím si, že spíše na šefi
ale zkusím obecně
Jak se v tom cítíš? Obecně
nebo jak se v tom cítím, tak konkrétně
já si myslím, že ty 3 týdny
člověk vydrží v tom režimu Ukrainy
pracovat jako na 100%
tak aby v tom za ty 3 týdny
přinesel jako, jim je tomu
8, 10 třeba kdy se
vydaří reportáží
udělá nějaké živé vstupy, dostane se na pár míst
a opravdu tu energie využijí k těm
přesunům, protože my jsme teď najeli
jako téměř 8000 km
s kameramanem, s kameramanem, jenem radáčem
takže
jsme opravdu tu Ukraínu tentokrát jako projeli
fakt, téměř všechno místa
bojů, všechno místa toho konfliktu
od východu po západku
V Kijevě? V Kijevě, potom jsme byli
vlastně pod Bachmutem, potom jsme byli
po Krovsku, tedy na dvuhadarem
jsme vřejížděli tu záporožskou liny
pak jsme byli až do LF Hersonu
zase zpátky Kijev
Já si pamietají jak jsme si psali, že už jdeš na dopolská
byl si v Kijevě, adabu si čecal

kde bude ta proti ofensívě, že nevíš kamět
a pak jsem ti psal tak už víš kamět
protože se protrhla ta nás na chlaském přehradě
takže jsme potom jeli ještě na ich
no a vlastně ty 3 týdny to tím člověk jako udrží
ale jako pak už se to láme
a už ten 3 týden už jsem opravdu jako
kdybych nám byl stálý psychicky fyzicky
a kdybych já byl stálým spravodajem
tak budu ty
intenzivní výjezdy opakovat já nevím
jednou měsíčně třeba na týden
protože jinak se to nedá tam ten spravodaj
já jsem spravodajem v Polsku a jim kodik toho je
toho běžného provozu
takže podle mě
uvahám jich šefů je taková
že když se tam budou střídat tě lidé
tak tam odvedou vždycky v těch 100 %
ty 3 týdny a to co by odpočívali
na tom postu tak budou odpočívat
že někdo kdo tam 3 týdny bude
jako rabotat
jako na 100 %
a ten návrat je potom jaký
bavíme se pořád o válce
intenzivní a těšíš se třeba
že zase budeš moc odvez nějakou dobrou práci
v Polsku třeba v nějakých
mírových klidních
ne myslím potom návrat na to Ukraínu
no potom návrat na Ukraínu
tak protože člověk výjí
že se ve jacy zase na 3 týdny
a zase ho čeká prostě x 1000 km
není koupně jednoduché a postulohat
tady v Praze nad kafem na tož prostě někde
jako v těch kulisách rozbomberdovaného časy
Vjaru a tak dál
tak je to náročné
kolikrát je mi fyzicky prostě před tu cestou
slabou protože nechci i chci
těžko to vy se to i prostě ten pocit
jako chci tu práci odvez

ale to co je za ní se mi absolvovat
jako nechce
a je to ta směs ceno
a moment kdy
který si zažil na té Ukrajině
kdyby tě přesvědčil
že už teda tohle už vidět
teda fakt nechci nikdy
no tak ta záplava
když je to nějaký rozbořený
nebo rozbomberdovaný dům
nebo když je to zákop
nebo když je to prostě nemocnice
tak je to jako jedno místo
a mám pocit
člověk nabide dojmu
že je možné s tím něco dělat
ale tady prostě není jako co
než počkat
se proti tomu jako brání
není možné s tím jako
zbojovat jinak než tím
že prostě člověk bude trpět a čekat
a to je prostě jako strašný pocit
když vím že ti lidé tam
já jsem se mezi tím vrátil
osprchoval
dál jsem si pytnu vodu s kohoutku
tady jsem dneska v centru Prahy
lidé chodí s slunce svítí a tak dál
teď jsem tady seděl právě v Kavárně
na váslaském náměstí
a říkal jsem si nejvšichni chodí
tady je tady prostě zabchodních domů
a vlastně jako
mám poci že to tak nějak je všem jedno
a možná není
možná jim to není jedno já nevím
ale je to úplně jiná realita
jak kdybych prostě spadl zmarzu
mě to okolikrát přijde
že z Ostravy na Ukraínu
je to 355 km
je to opravdu jako velmi blízko

ten konflikt je fakt jako realni aktuální
je to prostě realná hrozba
i pro Českou republiku
je toho chraňbu
že tady žije normální život
Ukraínci se taky snaží žít normální život
ale jenom jako tím mám čistě subjektivním pohledem
když si sednou prostě na to náměstí
tady jako v Praze
a třeba v Pokrovsku tam někde
tak je to úplně jako
nereálné
jak jiné světy to jsou
a vůbec nikomu nic nevičí tam
jenom konstatuji ten fakt
že toto si ten člověk uvidomí
a jenom kroutí hlavou
a jak moc díky
že si to tady a spoj mohl se mnou takhle všechno odvyprávě
takže jsme se třeba zase něco nového dozvěděli
tak já děkuji za pozvání
Pokud se vám Andreasov o vyprávění líbilo
tak budeme rádi když tam otom dáte vědět
spojíte se se mnou nebo s Andreasem
na sociálních sítích
a nebo nám napíšete na mail
vinohradská12
za vináč rozhlas.cz
Vinohradská12
to bude i v dalších dnech
těšíme se na další cajímavé příběhy
nachzlišenou zítra